

Dosarul nr. 2ra-595/22
2-19106210-01-2ra-22042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: A. Ojoga)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu)

D E C I Z I E

20 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Mariana Pitic
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Mocanu Serghei,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei
împotriva Ministerului Justiției și Inspectoratului Național de Patrulare cu privire la
repararea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 28 mai 2019, Mocanu Serghei a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției și Inspectoratului Național de Patrulare (reorganizat
în Inspectoratul Național de Securitate Publică), solicitând încasarea prejudiciului
material și moral (f.d.4-6).

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 06 septembrie 2016, agentul
constatator din cadru Inspectoratului National de Patrulare, Ion Bruma, aflându-se
în or. Hîncești, în lipsa cărorva temeieri prevăzute de Codul contravențional, a
întocmit în privința reclamantului ilegal procesul-verbal MAI nr. 03 484669 din 06
septembrie 2016, precum că a comis contravențiile prevăzute de art. 229 alin. (2),
art. 229 alin. (3) și art. 236 alin. (1) din Codul contravențional.

Prin decizia agentului constatator a fost sancționat cu o amendă în mărime de
400 de lei și 3 puncte de penalizare pentru comiterea contravenției prevăzute de art.
236 alin. (1) din Codul contravențional, cu o amendă în mărime de 400 de lei și 3
puncte de penalizare pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (2)
din Codul contravențional și cu o amendă în mărime de 200 de lei și 2 puncte de
penalizare pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul
contravențional.

A susținut că la 06 septembrie 2016 agentul constatator Ion Bruma a ridicat ilegal plăcuțele de înmatriculare de la automobilul de model Mercedes n/î XXXXX, pe care le-a primit numai la 08 septembrie 2016 în or. Hîncești, din care considerente a fost nevoit să se deplaseze cu alt automobil al familiei și a suportat cheltuieli pentru combustibil în sumă de 139 de lei.

Astfel, prin acțiunile ilegale ale lui Ion Bruma a fost privat ilegal de dreptul de a se folosi două zile de automobilul său de model Mercedes n/î XXXXX.

A menționat că, la data de 06 septembrie 2016 nu a comis contravențiile indicate în procesul-verbal, iar faptele indicate de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 03 484669 din 06 septembrie 2016, nu corespund realității.

A relatat că ilegalitatea acțiunilor agentului constatator Ion Bruma privind întocmirea în privința sa a procesului-verbal MAI nr.03 484669 din 06 septembrie 2016 se confirmă prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 12 decembrie 2016, menținută prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, prin care au fost declarate nule: procesul-verbal MAI nr.03 484669 din 06 septembrie 2016 și decizia agentul constatator Ion Bruma, prin care a fost sancționat cu o amendă în mărime de 400 de lei și 3 puncte de penalizare pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, cu o amendă în mărime de 400 de lei și 3 puncte de penalizare pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (2) din Codul contravențional și cu o amendă în mărime de 200 lei și 2 puncte de penalizare pentru comiterea contravenției, prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul contravențional.

Prin urmare, agentul constatator, intenționat, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor, acordate prin lege, a introdus în acte publice date false, prin ce i s-au încălcat drepturile sale garantate de legislația RM, cauzându-i un prejudiciu moral considerabil.

A susținut că, admiterea de către instanțele de judecată a contestației, depuse de reclamant și anularea procesului-verbal contravențional, întocmit de către agentul constatator în privința sa, demonstrează, printre altele, că la momentul aplicării sancțiunii contravenționale, agentul statului, nu a întreprins toate acțiunile în vederea elucidării tuturor circumstanțelor cauzei contravenționale, inclusiv, a celor care indicau asupra nevinovăției sale în comiterea faptelor incriminate.

Aceste circumstanțe, în viziunea sa, au ca efect năruirea retroactivă a temeiurilor, care au fost reținute de agentul statului, la momentul constatării contravenției și aplicării sancțiunii în privința sa.

Prin urmare, atragerea sa la răspundere contravențională, condamnarea publică și sancționarea în numele legii, prin proces-verbal și decizia agentului constatator, constituie o eroare, care a afectat dreptul său la prezumția de nevinovăție.

A indicat că, caracterul contravențional al răspunderii care i-a fost angajată, nu poate servi ca temei de respingere a pretențiilor sale referitoare la încasarea prejudiciului moral, cauzat prin acțiunile ilicite ale agentului statului, inclusiv, prin lezarea prezumției de nevinovăție a acestuia.

Astfel a apreciat că, intentarea de către agentul constator al INP a procesului-verbal cu privire la contravenție și atragerea la răspundere contravențională a

reclamantului, prin emiterea deciziei de sancționare, pornind de la interpretarea autonomă dată de CtEDO a noțiunii de materie penală, se încadrează în acțiunile descrise la art. 3 alin.(1) lit. b) din Legea nr.1545 și, pe cale de consecință, constituie un temei, care îi permite să solicite repararea eventualelor prejudicii, cauzate prin aceasta.

Prin urmare, luând în considerație faptul că prin hotărârea enunțată, procesul-verbal cu privire la contravenție, întocmit împotriva reclamantului, a fost anulat în legătură cu lipsa faptului contravenției, deoarece această circumstanță constituie temei de reabilitare a sa, de incriminare, care i-a fost adusă și de sancțiunea, care i-a fost aplicată, apreciază că în speță, sunt întrunite și prevederile art. 6 lit. a) și b) din Legea nr.1545, iar condițiile necesare pentru reținerea răspunderii statului pentru faptele comise de agenții săi, sunt întrunite în această speță.

Reclamantul a susținut că întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și sancționarea prin decizia agentului constator, au adus atingere principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere, precum și au avut un caracter intruziv în sfera drepturilor sale subiective, iar în condițiile în care în speță, sunt întrunite condițiile stabilite de art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 6 lit. a), b) din Legea nr.1545, are dreptul de a fi reabilitat prin recunoașterea acestor erori, inclusiv, prin compensarea prejudiciului suportat.

Ținând cont de erorile admise în privința sa de către reprezentanții INP, apreciază că, în mod indubitabil, i-a fost cauzat un prejudiciu material și moral.

Prin hotărârea din 14 august 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei împotriva Ministerului Justiției și Inspectoratului Național de Patrulare privind încasarea prejudiciului material și moral, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 10 septembrie 2019, Mocanu Serghei a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 14 august 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat Mocanu Serghei și s-a menținut hotărârea din 14 august 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La 11 aprilie 2022, Mocanu Serghei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este neîntemeiată și neargumentată. Totodată, consideră că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

În acest context, a menționat că prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, sunt aplicabile speței, or, sancțiunea contravențională la care a fost supus reclamantul prin decizia agentului constator au adus atingere principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere, precum și au avut un caracter intruziv în sfera drepturilor sale subiective.

Prin urmare prejudiciul moral cauzat persoanei fizice și juridice este reparabil în urma supunerii ilegale la arest administrativ, reținerii ilegale sau aplicării ilegale

a amenzii administrative de către instanța de judecată, circumstanțe care în speță au fost constatate.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Referitor la termenul de declarare a recursului, Colegiul reține că decizia din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată lui Mocanu Serghei prin intermediul poștei electronice, la 14 martie 2022 (f.d.105).

Din aceste considerente, Colegiul constată că recursul înregistrat la 11 aprilie 2022, a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a expediat intimațiilor cererea de recurs la 22 aprilie 2022, informându-i despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Prin referința din 23 mai 2022, Inspectoratul Național de Securitate Publică a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În rest, până la data examinării admisibilității recursului, referințe nu au fost depuse.

Prin încheierea din 22 iunie 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Mocanu Serghei, a fost considerat admisibil.

În conformitate art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Art. 444 din Codul de procedură civilă, prevede că recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

La caz, Colegiul a considerat inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererile de recurs și referință au fost formulate cu suficientă precizie.

În cauza CtEDO Covalenco v. Moldova nr. 72164/14 16 septembrie 2020, Curtea a statuat că este necesar organizarea unei audieri: a) în cazul în care există necesitatea de a evalua dacă circumstanțele au fost stabilite corect de către autorități (a se vedea Malhous v. Republica Cehă [MC], nr. 33071/96, § 60, 12 iulie 2001); b) atunci când circumstanțele cer ca instanța să-și formeze propria impresie referitoare la justițiabili, prin acordarea dreptului de a explica propria lor situație personală, în

mod direct sau prin intermediul unui reprezentant (a se vedea Göç, pre-citată, § 51; Miller, pre-citată, § 34 in fine; și Andersson v. Suedia, nr. 17202/04, § 57, 7 decembrie 2010); c) în cazul în care instanța are nevoie de a obține o clarificare cu privire la anumite detalii, inter alia prin intermediul unei audieri (a se vedea Fredin v. Suedia (nr. 2), 23 februarie 1994, § 22, Seria A nr. 283-A, și Lundevall v. Suedia, nr. 38629/97, § 39, 12 noiembrie 2002).

La cazul din speță, toate punctele de drept care puteau exista, pot fi cercetate și soluționate în mod obiectiv pe baza înscrisurilor și documentelor prezente la dosar.

În esență, recurentul și intimații au avut posibilitatea să prezinte poziția în scris și să răspundă la argumentele părților adverse.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în urma examinării recursului, instanța de recurs emite o decizie care rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se consideră a fi emisă din momentul plasării acesteia pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Astfel, circumstanțele cauzei prezentate de părți și determinate de instanțele de judecată în fazele procesuale anterioare denotă următoarele.

Invocând că procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința sa a fost anulat și s-a încetat procesul contravențional, reclamantul Mocanu Serghei a depus prezenta acțiune în judecată împotriva Ministerului Justiției și Inspectoratului Național de Patrulare, în temeiul prevederilor Legii nr.1545 din 25 februarie 1998 cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Fiind judecată cauza, prin hotărârea din 14 august 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei împotriva Ministerului Justiției și Inspectoratului Național de Patrulare privind încasarea prejudiciului material și moral, ca fiind neîntemeiată, hotărârea fiind menținută prin decizia din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În contextul prevederilor art. 373 din Codul de procedură civilă, instanța de apel era obligată în limitele apelului să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, să aprecieze probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Colegiul precizează că soluția adoptată de către instanța de apel este corectă, însă temeiurile respingerii pretențiilor reclamantului nu au fost determinate corespunzător. Or, în conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Colegiul largit menționează că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recursului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza García Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21

ianuarie 1999, parag.26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag.84, 98).

Instanța de recurs constată că, la 06 septembrie 2016, în privința reclamantului Mocanu Serghei a fost întocmit procesul-verbal MAI nr.03 484669, potrivit căruia reclamantul a comis contravențiile prevăzute de articolele 229, alin. (2), 229 alin. (3) și 236 alin. (1) Cod contravențional - „Conducerea unui vehicul care nu a fost înmatriculat în modul stabilit sau care nu a fost supus reviziei tehnice”; - „Exploatarea unui vehicul care nu a fost asigurat de răspundere civilă în modul stabilit”; - „Depășirea vitezei de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră” (f.d.8).

Prin decizia agentului constatator- Ion Bruma a fost sancționat cu o amendă în mărime de 400 de lei și 3 puncte de penalizare pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, cu o amendă în mărime de 400 lei și 3 puncte de penalizare pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (2) din Codul contravențional și cu o amendă în mărime de 200 lei și 2 puncte de penalizare pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul contravențional.

Totodată, prin ordonanța de ridicare din 06 septembrie 2016 a fost ridicată placa de înmatriculare a autovehiculului (f.d.7).

Reclamantul a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție din 06 septembrie 2016.

Iar, prin hotărârea din 12 decembrie 2016 a Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău s-a admis contestația depusă de Mocanu Serghei, s-a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție din 06 septembrie 2016 din motivul încălcării de către agentul constatator a prevederilor art. 443 alin. (1) lit. a), (6) Cod contravențional – neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a datelor și faptelor indicare la art. 443 Cod contravențional (f.d.10-12) și s-a încetat procesul contravențional.

Prin decizia din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca nefondat recursul declarat de agentul constatator Zemlinschi Ecaterina, împotriva hotărârii din 12 decembrie 2016 a Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău. (f.d. 13-14)

În asemenea circumstanțe, reclamantul a solicitat repararea de către Ministerul Justiției și Inspectoratul Național de patrulare a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și încasarea din contul pârâților a sumei de 139 de lei cu titlu de prejudiciu material.

Invocând că procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința sa a fost anulat și s-a încetat procesul contravențional, reclamantul a depus prezenta acțiune în judecată împotriva Ministerului Justiției și Inspectoratului Național de Patrulare, în temeiul prevederilor Legii nr.1545 din 25 februarie 1998 cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Conform art. 1 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială

a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Potrivit art. 2 din aceeași Lege, prin acțiuni ilicite se înțelege acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infrațiuni).

Potrivit cu art. 3 alin. (1), în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:

a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Potrivit art. 13 alin. (1), (2) din Legea menționată, repararea prejudiciului specificat la art. 7 lit. a), c)-g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

Amenzile se restituie de la buget, din fondul în care acestea au fost virate sau de către organul care a beneficiat de aceste sume.

Deci, din sensul normelor de drept citate rezultă indubitabil că persoana în privința căreia a fost pornit un proces contravențional are dreptul la repararea prejudiciilor cauzate de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare prin sancționarea ilicită cu amendă contravențională, însă din contul bugetului instituției care are personalitate juridică și poate fi subiect al raportului obligațional de răspundere pentru prejudiciul cauzat, în condițiile enunțate supra.

În acest context, Colegiul lărgit reține că potrivit art. 12 alin. (1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, Inspectoratul General al Poliției reprezintă unitatea centrală de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 14 din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, în vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, prin ordinul ministrului afacerilor interne, la propunerea șefului Inspectoratului General al Poliției, se înființează subdiviziuni specializate. Subdiviziunile specializate sunt unități ale Poliției de competență teritorială generală, subordonate Inspectoratului General al Poliției, care pot crea servicii publice desconcentrate și se instituie conform specificului unor sectoare și direcții concrete de activitate.

Prin ordinul ministrului afacerilor interne se înființează subdiviziunea specializată a Poliției, care va avea calitatea de organ de urmărire penală.

Structura și regulamentele de activitate a subdiviziunilor specializate se aprobă de către ministrul afacerilor interne.

Conform art. 3 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019, Inspectoratul General al Poliției este persoană juridică cu competență pe întreg teritoriul Republicii Moldova, cu sediul în mun. Chișinău, dispune de ștampilă cu imaginea Stemei de Stat și denumirea sa în limba de stat, precum și de cont trezorerial și alte atribute specifice, în modul stabilit.

Conform art. 15-17 din regulament, Inspectoratul are în subordinea sa: 1) subdiviziuni specializate; 2) subdiviziuni teritoriale.

În vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, la propunerea șefului Inspectoratului, prin ordin al ministrului afacerilor interne, se înființează subdiviziuni specializate, inclusiv subdiviziunea care va avea calitatea de organ de urmărire penală.

Subdiviziunile specializate reprezintă entități ale Poliției de competență teritorială generală, cu sau fără personalitate juridică, aflate în subordinea Inspectoratului.

În corespundere cu art. 7 din Regulamentul cu privire la supravegherea tehnică exercitată de Inspectoratul Național de Securitate Publică aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 415 din 8 aprilie 2003, Inspectoratul Național de Securitate Publică îndeplinește funcțiile de control de stat, dirijare, alte obligațiuni de serviciu ce țin de supravegherea tehnică prevăzute în actele normative în vigoare.

Astfel, Inspectoratul Național de Securitate Publică, fiind o subdiviziune a Inspectoratului General al Poliției, nu poate fi de sine stătător subiect în raportul obligațional de răspundere civilă, această obligație fiind atribuită prin lege unității centrale de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

Din aceste considerente, instanța de recurs constată că acțiunea a fost îndreptată către un pârât necorespunzător.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că, Mocanu Serghei incorect și-a îndreptat acțiunea față de Inspectoratul Național de Patrulare, care, prin efectul legii, nu poate fi subiect de sine stătător în raportul obligațional de răspundere civilă. Instanța de

recurs subliniază că, în conformitate cu prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi aparține reclamantului.

Astfel, dreptul de a alege pârâțul aparține reclamantului, iar instanțele de judecată sunt obligate să se expună pe acțiunea depusă în limitele cerințelor formulate față de pârâții atrași.

În atare circumstanțe, Colegiul lărgit reține recursul declarat de Mocanu Serghei ca fiind declarativ și neîntemeiat, necesitând a fi respins.

Totodată, instanța de recurs notează că pronunțarea asupra altor obiecții invocate în cererea de recurs este inoportună în situația în care instanța de apel, la examinarea cauzei în ordine de apel, a constatat și a elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, a determinat cadrul legal aplicabil litigiului, a analizat și a apreciat materialul probatoriu la justa lui valoare, în așa fel nefiind necesară verificarea suplimentară de dovezi.

Deci, în contextul dat, ținând cont de natura juridică a litigiului și de marja de apreciere a instanței de judecată, Colegiul judiciar opinează că instanța de apel a examinat principalele întrebări juridice puse în fața instanței prin pretențiile și obiecțiile părților procesului și că nu este necesar să se pronunțe separat în privința tuturor motivelor invocate cu privire la fondul cauzei civile.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Mocanu Serghei.

Se menține decizia din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei împotriva Ministerului Justiției și Inspectoratului Național de Patrulare cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

Decizia este irevocabilă.

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Mariana Pitic

Victor Burduh

Galina Stratulat